

Çıplak Ruhum Hadi Ört Beni

– H.T. OSMANOĞ · 26 Kasım 2009

Bir berrak huzura aç ruhum
Açık göğe doğru avuçlarım
Seher yeliyle yüklenip gelir misin
Ey sevgili, hep sevgili
Kahverengi gözlerim yüklü hüzün
Sen ile sevişmeyi...

/...sahi hüznümü gözlerimden ne zaman sileceksin.../

Güz salınırken dallarda biz hüzün dökecektik
El ele yürürken ağaçlar altında
Balkonda çayımızı yudumlarken biz
Gökte yıldız tutacaktık aşkımızın bahtına
Ziyası en parlağından...

/...Sahi ne kadar var dualarımızın olgunlaşmasına.../

Limanım olsaydın yüreğime
Durdukça dinlendiren, durdukça yenilendiren
Baharla hep yelkenlenen
Bin bir renkli aşk vadisinden geçen
Martı çığılıklarıyla şenlenen, demlenen
Mavi gökyüzünde süzülen
Pegasusa öykünen...

/...Sahi kanatlarım olur musun.../

Varsaydık ıssız bir adaya
Yanımıza bizden başka bir şey almadan
Kumsalında dalgasıyla oynadığımız
Tekrar tekrar çocuklaştığımız
Gecenin bağrında kucak kucağına kaldığımızda
Isıtır mıydın koynunda
Söylesene ey sevgili...

/...Sahi hissettiğim kadar sıcak mı yüreğin.../

Yedikule zindanlarına bırakıp ümitsizliği
Cehennem çukuruna bırakıp hüznü
Gelir miydin çocukluğuma
İçinde biriktirdiğin delişmen heyecanlarını
Bırakır mıydın dudaklarıma dudaklarından
Telaşlanmadan ve korkmadan...

/...sahi yanındayken bırakır mı kâbuslarım yakamı.../

Aşkı gözlerinden akıtıp
Islatır mıydın yanaklarımı
Başını yaslayıp zülfünü dağıtıp
Ellerini koyar mıydın göğsüme
Ben kanatlarımla sararken yaralarını...

/...sahi yaraların çok mu derin sevgili.../

Göçmen kuşlar hazanı müjdelerken
Kırılıp düşmüş dallarım yanlarıma
Gelip de açtıracak
Kanımın akmadığı damarlarıma
Gelip de coşturacak
Baharım olur musun susma söyle...

/...Sahi daha kaç bahar bekleyeceğim ben böyle.../

Hasretle aşka kucak açmış
Yalanlarla yağmalanmış gönül sarayına
Gitmeyecek misafir olur musun
Bak gökyüzüne çevirdim yüzümü
Yıldızım olup alnıma konar mısın...

/...Kaybettim yönümü haydi fenerim ol
Çevir kendine yüzümü.../

Deli dalgalarla boğuşan bu yürek çok yorgun...